

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Ἐκπαίδευσις καὶ ἔγκλημα.

Τὴν προχθές τετάρτην ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἠλίας Καραμεσίνης ὀλίγου δεῖν ἐπίπτε θυμῷ νεοαρῶν μαθητοῦ πυροβολήσαντος κατ' αὐτοῦ διὰ περιστροφῆς ὄπλου. Ὁ κ. Καραμεσίνης ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος καὶ ἐκ τῆς ἐτοιμότητός του, ἐτραυματίσθη δὲ μόνον ἐλαφρῶς κατὰ τὴν ὀσφύν. Περὶ τοῦ παρ' ἡμῖν πλεονασμοῦ τῶν κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων ἀρκετὰ ἐρρήθησαν μέχρι τοῦδε καὶ λέγονται καθ' ἑκάστην, ἀλλ' ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐπιστηθῇ ἡ κοινὴ προσοχὴ ἐπὶ τοῦ πλεονασμοῦ τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν καὶ δὴ ἐκ τῆς τάξεως τῶν μαθητιῶντων, εἰσέτι· διότι δυστυχῶς παρατηρεῖται κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς ὅτι ἡ τάξις τῶν κοινῶν ἐγκληματιῶν καὶ τῶν εὐεπιφύρων πρὸς τὸ ἔγκλημα πληθύνεται καθ' ἑκάστην πλείτερον, διὰ τῆς προσχωρήσεως εἰς αὐτὴν νεαρῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ δὴ χειρότερον μαθητῶν τῶν Γυμνασίων.

Εἶναι τρίτη αὕτη, ἐν βραχείᾳ χρονικῇ διαστάσει, περίπτωσις καθ' ἣν νεαροὶ μαθηταὶ ἐνταῦθα ἐγείρουσιν ἀνθρωποκτόνον ὄπλον κατὰ τῶν ὁμοίων των, ἀνευ σπουδαίας αἰτίας, ἀλλ' ἐκ παλληκαρισμοῦ, ἢ ἐξ ἐφέσεως, ἢ ἐξ ἀγρίας ῥοπῆς. Τοῦτο εἰς ὀλιγοὺς ἐμβάλλει σκέψεις πάντα συλλογίζομενον ἀνθρώπων, ὅστις ἐξ αὐτοῦ ἀγεται νὰ πιστεύσῃ ὅτι παρ' ἡμῖν τὰ γυμνάσια ἐδύνατο ἀζημίως νὰ κλεισθῶσιν, ἀφοῦ δὲν παράγουσι πλέον ἢ ἡμιμάθειαν καὶ ἐγκληματικότητα καὶ ὅτι παρ' ἡμῖν οὐδὲν ὑπάρχει μέσον πρὸς καταστολὴν τῆς ἐγκληματικῆς ῥοπῆς, ἀφοῦ τὰ γράμματα καὶ ἡ δι' αὐτῶν ἐξημέρωσις τῶν ἡθῶν, οὐδὲν δύναται κατ' αὐτῆς.

Καὶ ὅπως πρέπει τις ν' ἀπελπισθῇ ὅτι ἡ ἡμετέρα κοινωνία ὃ ἀποβῆ ποτὲ ἀνθρωπίνην κοινωνία, ἐφ' ὅσον οἱ ἐγκληματῆται δὲν ὀρμῶνται μόνον ἐκ τῆς κατωτέρας, ἀπαιδευτοῦ καὶ ἀγροίκου τάξεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν θάθρων τῶν σχολείων καὶ γυμνασίων! Ἐφ' ὅσον τὸ ἔγκλημα ὤρματο ἐκ τῆς ἀπαιδευσίας καὶ τῆς ἀγροικίας τῶν πολλῶν, ἐδύνατο τις νὰ ἐλπίζῃ ὅτι, σὺν τῇ παιδεύσει καὶ μορφώσει τοῦ ἥθους αὐτῶν, ἤθελεν ἐκλείπει ἢ περιορισθῆ, ἀλλ' ὅταν τοῦτο ὀρμᾶται ἀκριβῶς ἐκ τῶν φυτῶν ἐκείνων ἅτινα ἡ πολιτεία ἱδρυσεν πρὸς διάδοσιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ ἠθικοῦ αἰσθηματος, πρὸς κράτυσιν τῶν χρηστῶν ἡθῶν καὶ πρὸς παρασκευὴν κοινωνικῶν διδασκάλων, βεβαίως πρέπει τις ν' ἀπελπισθῇ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

Ἡ κατάστασις ἐστούτοις αὕτη δὲν μαρτυρεῖ μόνον περὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἡμετέρων σχολείων, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ σφαλereoῦ τῆς οἰκογενειακῆς τάξεως, καὶ περὶ τοῦ ἐλλειποῦς τῆς ἠθιοποιητικῆς ἐπιρροῆς τῆς Πολιτείας καὶ τῆς ἀδρανείας τῆς ἐκκλησίας. Πρὸς διάπλασιν τοῦ ἥθους τῶν πολιτῶν δὲν ἀρκοῦσι τὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια, ἀπαιτεῖται ἡ συνεργασία τῆς οἰκογενείας, ἡ ἠθιοποιητικὴ ἐπιρροὴ τῆς Πολιτείας καὶ ἡ ζωοποιὰ δύναμις τῆς ἐκκλησίας. Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἀντιτρόφως τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν λειτουργοῦσιν

αἱ τέσσαρες αὗται δυνάμεις καὶ ἐκ τῆς ἀντιτρόφου ταύτης λειτουργίας τῶν παράγεται τὸ ἔγκλημα ἐν αὐταῖς ταῖς ἠθιοποιητικαῖς ἐστίαις τῆς κοινωνίας.

Βεβαίως τὰ ἡμέτερα παιδευτήρια δὲν ἐκπληροῦσι τὸν προορισμὸν τῶν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, περὶ τούτου δὲ γενικὴ κατάρχει γνώμη ἢ καθ' ἑκάστην κυροῦσι τὰ ἀποτελέσματα. Οἱ μαθηταὶ, πλην ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἐξέρχονται τῶν ἡμετέρων γυμνασίων ἀπαιδευτοὶ ἢ ἡμιμαθεῖς, ὀλίγα δ' ἀποκομίζουσιν ἠθικὰ ἐφόδια χρηστοῦ καὶ σώφρονος βίου. Οἱ μαθηταὶ δὲν τρέφουσι πλέον τὸν πρὸς τοὺς διδασκάλους τῶν σεβασμῶν, ἐντρέπονται σχεδὸν διὰ τὴν μαθητικὴν αὐτῶν κατάστασιν καὶ ἐπιτηδεύονται τρόπου ἀνδρῶν τελείων, οὐχὶ ἐκ τῶν καλλητέρων τύπων. Καὶ ὅμως ἐν τούτῳ δὲν πταίουσιν οἱ μαθητοὶ· πταίουσιν οἱ διδάσκαλοι, πταίει ἡ οἰκογένεια, ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Ἐκκλησία. Πταίουσιν οἱ διδάσκαλοι βεβαίως διὰ λόγους γνωστοῦς τοῖς πᾶσι, ἀλλ' ἂν ἔπταιον μόνον οὗτοι τὸ κοινὸν ἤθελεν εἶσθαι εὐθεράπευτον· δι' ἐνὸς νόμου ἐπιβάλλοντος τὴν παῦσιν ὀλοκλήρου τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν γυμνασίου τινός· ἐξ οὗ μαθητῆς τις ἐγκληματῆσε καὶ εἶδειξεν ὅτι ἐκ τοῦ σχολείου καὶ τῆς διδασκαλίας οὐδὲν ἐδιδάχθη, ἤθελεν ἐπιπέσει ἢ εὐθύνῃ ἐπὶ τοῖς ὄντως ὑπευθύνου· καὶ ἤθελεν ἐπέλθῃ εὐάρεστα διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν ἀποτελέσματα· ταῦτο καὶ ἂν ἐκλείετο πᾶν ἰδιωτικὸν λύκειον, οὕτως εἰς μαθητῆς ἐφωρῶτο εὐεπιφορὸς πρὸς τὸ ἔγκλημα.

Ἄλλ' ἡ τιμωρία αὕτη τῶν διδασκάλων ἤθελεν εἶσθαι αὐστηρὰ καὶ ἀδικος, ἐφ' ὅσον εἶναι βεβαίωμένον ὅτι ἡ ἐργασία τοῦ σχολείου τότε εἶναι ἀποτελεσματικὴ, ὅποταν εἰς αὐτὴν συντρέχῃ ἡ οἰκογενειακὴ πρόνοια καὶ τὸ ἀληθές αὐτῆς φίλτρον, ἡ πολιτειακὴ ἐπίδρασις καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιρροή. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι παρ' ἡμῖν συντρέχουσι τὴν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς καὶ οἱ συμφορῆς αὐτῆ μοχλοὶ οὗτοι; Βυχάριστον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν οὗτοι δὲν διέφευγον τὸ ἔργον ἐκείνης καὶ δὲν καθίστων τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς δυσχερεστάτην, ἂν οὐχὶ καὶ ἀδύνατον.

Καὶ πρῶτον, οἰκογένεια παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν τρόπον παρέχει τὴν συνδρομὴν τῆς εἰς τὴν ἠθιοποιητικὴν ἐνέργειαν τοῦ σχολείου; Εἶναι λυπηρὸν νὰ τὸ εἴπωμεν καὶ ἐντούτοις εἶναι ἀληθές· ἡ οἰκογένεια ἐν Ἑλλάδι δὲν αἰσθάνεται οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων τῆς· οὐδὲν τοῦλάχιστον ὑπάρχει τούτου μαρτύριον. Τὸ οἰκογενειακὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μαθητοῦ ἐξεγείρεται εἰς δύο μόνον περιστάσεις· ὅποταν μανθάνῃ ὅτι οὗτος δὲν ἐκρίθη ἱκανός· εἰς προβιβασμὸν καὶ ὅταν εἰδοποιῆται ὅτι κρατεῖται εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἐπὶ βαρεῖα παρεκτροπῆ. Ἐνθ' καὶ ὅλον τὸ ἔτος δὲν ἠρώτησε, δὲν εἶχε τὴν περιέργειαν νὰ μάθῃ ἐὰν φοιτᾷ τὸ φίλτατόν τῆς εἰς τὸ σχολεῖον, ποῦ συχνάζει, ποίους συναστρέφεται, εἰς τί ἐνασχολεῖται, πότε μελετᾷ κ. τ. λ. μίαν ἡμέραν ἐξεγείρεται ἡ ἀγανάκτησις αὐτῆς καὶ κατ' αὐτὴν κατὰ τῶν διδασκάλων, οἵτινες ἀδικοὶ καὶ φθονεροὶ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ παιδός, δὲν τὸν προήγαγον εἰς ἀγώτεραν τάξιν.

Τότε πρῶτον λαμβάνουσιν ἀφορμὴν οἱ γονεῖς νὰ γνωρίσωσι τὸν διδάσκαλον τοῦ τέκνου των, καὶ νὰ μάθωσι παρ' αὐτοῦ ὅτι τὸ φίλτατόν των δὲν ἐφοῖτα τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον, ὅτι κατηνάλησκε τὸν χρόνον του ἐν τῷ καφενεῖῳ καὶ εἰς τὸ σφαιριστήριον, ὅτι ἦτο ἀμελής καὶ προπέτης, ὅτι ἀπέκτησεν, ἐν συναστρεφῇ κακῶν ὑποκειμένων, χειρίστας ἔξει, αἵτινες θέλουσι παρασκευάσει τὴν κακοδαιμονίαν τοῦ βίου του. Ἄλλὰ μὴ καὶ τότε ἀκόμη ἀνανήκει ἡ οἰκογένεια; Λυμβάνει τὴν πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγούσαν καὶ δι' αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπανορθοῖ τὴν ἀδικίαν τῶν διδασκάλων. Ἰπὸ τοιαύτην οἰκογενειακὴν συνδρομὴν, τί θέλετε νὰ πράξῃ τὸ σχολεῖον; ὁ μαθητῆς εἰς τὸ σχολεῖον διατρίβει πέντε ἢ ἑξ ὥρας τοῦ ἡμερονοκτίου, τὰς λοιπὰς διέρχεται ὑπὸ τὴν πρόνοιαν τῆς οἰκογενείας. Καὶ ἂν τὰ σχολεῖα μακρῶς ἦσαν ἐν πᾶσιν ἀμεμπτα, οὐδένα ἤθελον ἐπιτελεῖ προορισμῶν, μένοντα ἀνυποστήρικτα ἐκ τῆς οἰκογενείας. Ἐφ' ὅσον οἱ παρ' ἡμῖν γονεῖς δὲν αἰσθάνονται ὅτι πρὸς τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ταύτην τοῦ γονέως, συνδέεται ἡ ἐκπλήρωσις πλείστων ὄσων καθηκόντων, δι' ἣν δρῶσιν ν' ἀφιερῶσιν σπουδαίας μερίμνας καὶ χρόνον πολλόν, νὰ θυσιάσωσι δὲ πολλὰς ἀπολαύσεις τοῦ βίου καὶ πλείστα ὑλικά συμφέροντα, οὐ μόνον ἡ ἐκπαίδευσίς τῶν τέκνων των θέλει εἶσθαι ἐλαττωματικὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους τὰ τέκνα των ταῦτα παρασκευάζουσι δεινὰς πικρίας, πικροτέρας τῶν ὁποίων δὲν ἐγνωρίσεν ἡ πατρικὴ τῶν καρδιά.

Ἄλλ' εἰς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν διάπλασιν τοῦ ἥθους τῶν νέων δὲν ἀρκεῖ τοῦ σχολείου ἡ ἐνέργεια καὶ τῆς οἰκογενείας ἢ πρόνοια, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ Πολιτειακὴ συνδρομὴ καὶ ἡ ἠθιοποιητικὴ αὐτῆς ἐπιρροή. Καὶ αὕτη μὲν ἐν γένει, ὡς συμπλήρωσις τῶν ὄσων τῆς ἀληθοῦς παιδεύσεως καὶ ὑγιοῦς διαμορφώσεως τοῦ ἥθους τῶν νέων, ἰδίᾳ δὲ δι' ἐκείνας τὰς περιστάσεις καθ' ἃς ἡ συνδρομὴ τῆς οἰκογενείας εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐκπαίδευσσεως εἶτε εἶναι ἐλλιπής, εἶτε καὶ ἐντελῶς λείπει. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἦνε καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ σχολείου καὶ τῆς οἰκογενείας, εἴνα εὐεκτῶσιν ἠθικῶς οἱ νέοι· πρέπει καὶ ἡ τῆς κοινωνίας ἀτμόσφαιρα νὰ ἦνε ἐπίσης καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος, διότι καὶ ἐν αὐτῇ τὸ παιδίον ζῆ καὶ κινεῖται καὶ ἀνασφρατίζεται. Τὴν κοινωνικὴν ἀτμόσφαιραν καθαρῶς καὶ ἐξυγιαίνει ἡ πολιτεία καὶ ὅπου αὕτη δὲν ἐπιτελεῖ τὸν προορισμὸν τῆς τούτου, ἡ ἐκπαίδευσίς σφάλλει καὶ τὸ ἥθος τῶν νέων εἶναι διεφθαρμένον. Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἡ ὀρθὴ καὶ ἠθικὴ τῶν νέων παιδεύσις γυαλιεῖ καὶ εἰς τοῦτον τὸν σκόπελον, ὅστις ἐστὶν ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπικινδύνων. Ἡ Πολιτεία οὐ μόνον οὐδὲν πράττει παρ' ἡμῖν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὀρθῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῶν νέων, ἀλλὰ γίνεται προαγωγὸς τῆς χρηστότητος αὐτῶν, διὰ τῆς ἀνοχῆς· τόσων μελυσματικῶν ἐστιῶν ἐν μέσῳ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἡμῶν συστήματος. Ποίας πανηγυρικῆς ἀμοιβῆς ἀπονέμει παρ' ἡμῖν ἡ πολιτεία εἰς τοὺς διαπρέποντας ἐκ τῶν μαθητῶν ἐπὶ ἐπιμελείᾳ καὶ χρησιμότητι; ποίαν πρόνοιαν καταβάλλει περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν διδασκάλων, μεταξὺ τῶν ἀπαίων ἐ-

φωράθησαν τινές αξιοίστες δικήφορες; Πόσα η πολιτεία ενέχεται ευκαλυπτήρως των νέων εντός των προαυλίων των σχολείων και πόσα καταγωγεία υπάρχουν εν μεταλλευόμενα την άνωδότητα και την άπειρίαν των νέων; Ποιοι πειρασμοί και παγίδες διά την άπειρον νεότητα ύφίστανται τη άνοχη της πολιτείας; Ποιός ήθικώς άπολαύσει και ήθικωτέρως ενασχολήσεις έχει παρασκευάσει αυτή διά την νεότητα, ίνα την προφυλάξη εκ των κινδύνων της ηλικίας και εκ των πειρασμών της διαφθοράς; Άντι ήμῶν άπαντῶσι διά μυρίων στομάτων αυτά τά περί ήμῶς πράγματα, άτινα δύναται τις νά ἴδῃ εἰν ἄν μόνον ρίψη ἐν βλέμμα ἐπὶ της ημετέρας κοινωνίας. Τόσῳ δὲ μάλλον εἶναι ἀναπόφευκτος ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ πολιτικῆς συνεργασίας, καθ' ὅσον πολλάκις ἐκ τῶν νέων ἐλλείπει ἡ εἶναι ἀτελής ἡ οἰκογενειακὴ πρόνοια· ὁ πτωχὸς καὶ ἀποχειροβίωτος ἐργάτης δὲν ἔχει καιρὸν καὶ εὐκαιρίαν νά προνοήσῃ περὶ τοῦ τέκνου του, διεξάγων τὸν σκληρὸν τῆς ὑπάρξεως ἀγῶνα· ἡ ἀτυχὴς χηρὰ ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῆς εἶναι ἀνίκανος νά προλάβῃ τὴν διαφθορὰν τοῦ τέκνου τῆς ἐν μέσῳ τῆς περικυκλοῦσης αὐτοῦ μισαριστικῆς ἀτμοσφαιρας. Τοῦτο ἦτο ἔργον τῆς πολιτείας, ἥτις ἰδαμεν πῶς ἐπιτελεῖ αὐτὸ παρ' ἡμῖν.

Ἐπολείπεται πρὸς ἐξάντηλιν τοῦ ἐπασχολήσαντος ἡμῶς σήμερον οὐράτος καὶ ἡ ἐξέτασις τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συνεργασίας τῆς Ἐκκλησίας· ἀλλὰ τὸ ἴδρυμα τοῦτο, ὅπερ ἀλλαγῶν ἐπιδρά τόσῳ ἀποτελεσματικῶς ἐπὶ τὴν ἠθικὴν διάπλασιν τοῦ ἔθνους τῶν νέων, παρ' ἡμῖν κείται πτώμα ἀδρανὲς καὶ ἄψυχον· Ἐκ τῶν πτωμάτων τίποτε δὲν ἀναμένομεν οὐδ' ἐπιτρέπεται νά ταλαιζώμεν αὐτὰ εἰς μάτην· διὰ τοῦτο παρερχόμεθα τῆς ἐκκλησίας σιωπηλοί.

Μὴ ἔχουσα ὄθεν παρ' ἡμῖν ἡ ἐκπαίδευσις τὰ ἀναπόφευκτα αὐτῆς ἐρείσματα, βαίνει πρὸς τὸν ἀναμορφωτικὸν τῶν ἔθνων δρόμον αὐτῆς, παραπαίουσα καὶ παράγει τοὺς ἀντιθέτους τῶν προσδοκωμένων καρπούς, θὰ ὀρθοποδήσῃ δὲ ὅπου ἡ οἰκογένεια, ἡ πολιτεία καὶ ἡ ἐκκλησία συμπληρώσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς· μέχρι τότε τὰ γυμνάσια καὶ τὰ σχολεῖα θὰ παράγουσι (πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων ὀλίγων ἀγαθῶν φύσεων) ἡμιμάθειαν περισσὴν καὶ ἄβη κακῶν. Ἐπ' ὅσον δὲ οἱ συνεργάται ἐκείνοι τῆς ἐκπαίδευσεως ἀργοῦσιν, ἀ: ἀγγήσωσι καὶ τὰ σχολεῖα· ἡ ἐκ τούτου ζημία δὲν θὰ ᾖ σημαντικῆ.

Εἰς ἐπόμενον φύλλον θὰ προσπαθήσωμεν νά δειξώμεν ὅτι εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν, μὴ πολὺ ἀφεστῶσαν ἀπ' ἡμῶν, ἡ ἐκπαίδευσις δὲν ἐστερεῖτο τελείως τῆς οἰκογενειακῆς καὶ πολιτικῆς συνδρομῆς καὶ ὅτι τότε παρήγε σχετικῶς καρποὺς ὑγιειντέρους.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Κατὰ τὴν λήγουσαν ἐβδομάδα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡμῶν ἐπεκράτησεν ἡσυχία καὶ στασιμότης τις παρετηρήθη ἐν αὐτῇ ἐκτὸς ἐλαχίστων τινῶν ἐργασιῶν. Οὕτως ἐπωλήθησαν φορτία Φιλιατρῶν πρὸς δραχ. 146—157, Κάμπου 149 καὶ Γαργαλιάνων 147. Τὰ 101 ὡσαύτως μένουσι στάσιμα, ἐπωλήθησαν δὲ μόνον 250 χιλ. Γαργαλιάνων μὲ δραχ. 161. Καὶ εἰς τὰ Πατριὰ ἡ αὐτὴ καὶ μεῖζον ἀδράνεια ἐπικρατεῖ, ἐκτὸς ὀλίγων πωλήσεων ἐπιτευχθειῶν εἰς τὰς δραχ. 175. Ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν ὑπάρχει διυθέσιμος καρπὸς περὶ τὸ ἐν ἑκατομμύριον καὶ ἕτερος περὶ τὸ ἐν καὶ ἡμῖς ἑκατομμύριον ἐν τῷ λιμένι Ζακύνθου.

Καὶ ἐν Ἠρόγῳ αἱ τιμαὶ ἔκλιναν εἰς τὰς δραχ. 140—142 πρὸς τὸ Κατάκωλον μὲ μικρὰς ἐργασίας, διότι καὶ οἱ ἀγορασταὶ φαίνονται δειλοὶ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τιμὴν, καὶ οἱ πωληταὶ νομίζουσιν ὅτι οὐσιάζουσι τὸν καρπὸν τῶν ἄν πωλήσωσι μὲ τὰς σήμερινὰς τιμὰς.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ κίνησις τῶν ἀγορῶν εἶναι δραδεία, ἐπωλήθη δὲ ἐπαρχιακὸς καρπὸς εἰς τὰς 28/6—24/6 καὶ καρπὸς Πατρῶν εἰς τὰς 25—27. Ἐν Μασσαλίᾳ κατὰ προτίμησιν ζητεῖται ὁ παλαιὸς καρπὸς πλεωνόμομος φρ. 32—37 κατὰ τὴν ποιότητα καὶ φρ. 30 ἀπολαμβάνει ὁ νέος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ἐν Πάτραις δικαστικὸν καθεστὸς διεσώθη εὐτυχῶς ἀλλόθιτον ἀπὸ τοῦ κλύδωνος ἐν ὑπέστη κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὸ σκῆρος τῆς Δικαιοσύνης διὰ τῶν μεταβολῶν καὶ προγραφικῶν ἀπαιτήσεων. Μία μόνη μεταβολὴ ἐπέβη, ἀλλὰ καὶ αὕτη τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου. Ὁ κ. Γεώργιος Μητσόπουλος, ἐφ' ἱκανὰ ἔτη διαχειριστὸς τὴν ἀνακριτικὴν ἀρχὴν, ὤφειλε νά μεριμνήσῃ καὶ περὶ ἑαυτοῦ, περὶ τῆς προαγωγῆς του, ἥτις εὐκολώτερον ἐπιτυγχάνεται ἐκ τῆς θέσεως τοῦ πολιτικοῦ δικαστοῦ. Διὸ ὑπέβλεπεν ἀρμοδίως καὶ ἀποχωρῶντως ἠτιολογημένην αἰτήσιν, παρακαλῶν ὅπως ταχθῇ ἐν τοῖς πολιτικοῖς δικαστικοῖς. Ὁ ἀρμόδιος ἐνταῦθα Εἰσαγγελεὺς ὑπεστήριξε τὸ δίκαιον τῆς αἰτήσεως ταύτης· τὸ δὲ Ἐπιουργεῖον μετ' ἐκφράσεως τῆς εὐνοουμένης αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Μητσόπουλον ἐπὶ τῇ εὐδοκίμῳ ὑπηρεσίᾳ του ὡς ἀνακριτοῦ ἐπήκουσε τῆς αἰτήσεώς του.

Ἄλλ' ὅσον εὐχάριστος καὶ λυσιτελής διὰ τὸν κ. Μητσόπουλον εἶναι ἡ ἀποχώρησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀνακρίσεως, τόσον δυσάρεστον καὶ λυπηρὸν διὰ τὴν φιλόνομον κοινωνίαν μας καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει τῆς Δικαιοσύνης εἶναι τὸ γενόμενον. Ἡ εὐδοκίμησις τοῦ κ. Μητσόπουλου εἰς τὴν ἀνακριτικὰ καθήκοντα, ὁ ἀδέκαστος καὶ εὐθύς αὐτοῦ χαρακτήρ, τὸ εὐτολμον καὶ ἀπτόητον αὐτοῦ πρὸς πᾶσαν ἐγκληματικὴν πράξιν ἀνεδείξαν αὐτὸν εἰδικότητα ἀνακριτικὴν, ἐμπνεύσαν τὸ θάρρος καὶ τὴν πεποιθήσιν παρὰ τοῖς ποθοῦσι νά ζώσιν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νόμων καὶ τῆς κοινωνικῆς εὐνομίας, τὸν τρόμον δὲ καὶ τὴν πτόησιν παρὰ τῷ τραμπουκισμῷ καὶ τοῖς ἔχουσιν ἐγκληματικὰς τάσεις.

Ἄν λοιπὸν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι κοινωνία ὅσα καὶ οἷα ἡ τῶν Πατρῶν δὲν εὐμορεῖ ἔχουσα οὐδεμίαν ἄλλην ἀρχὴν, δρῶσαν καὶ ἐκπληροῦσαν τὴν ἀποστολὴν τῆς εἰμῆ μόνον τὸ δικαστικὸν ἐνταῦθα σωματεῖον καὶ τὴν χωροφυλακὴν, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀξιότιμου κ. Βλαχοπούλου, θέλει καταμετρήσῃ τὴν Ὀλίψιν καὶ ἀμηχανίαν συνάμα, ἣν ἡ φιλόνομος καὶ φιλόνομος μερὶς τῆς κοινωνίας μας ἠσθάνθη ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τοῦ κ. Μητσόπουλου. Οὐχ' ἦτο ὅμως ἐρμώμενοι ἐκ τῶν πεποιθήσεων ἀς ἔχομεν περὶ τῆς ἀνωτάτης ἐνταῦθα Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς δὲν θυνάμεθα παρὰ νά φρονώμεν καὶ πιστεύομεν ὅτι αὕτη ἐν τῇ φιλοπόλιδι αὐτῆς προνοίᾳ θὰ ἔλαβε τὴν πρόνοιαν νά προτείνῃ διάδοχόν τοῦ κ. Μητσόπουλου ἀντάξιον αὐτοῦ. Διὸ ὑπὸ τὴν πεποιθήσιν ταύτην χαίρει τὸν κ. Βεροῖόπουλον, διορισθέντα ἀντὶ τοῦ κ. Μητσόπουλου. Δὲν θὰ συγχαρῶμεν ὅμως αὐτῷ παρὰ ἐκ τῶν ὑστέρων, εἴαν θὰ ἴδωμεν καὶ πεισθῶμεν ὅτι ὅτι ἐβιάσεν ἀπαρκαλίτως τὴν ὀδὸν τοῦ προκατόχου του, κατορθώσας καὶ αὐτὸς νά συνδεθῇ μετὰ τῆς χορείας τῶν λοιπῶν συναδέλφων του διὰ τῶν τίτλων ἀνακριτοῦ πάντῃ ἀσχέτου καὶ ὀλοτελῶς ξένου πρὸς τὰ πολιτικὰ κόμματα, καὶ μήτε δεξιόθεν μήτε ἀριστερόθεν βλέποντος παρὰ εὐθὺ πρὸς τὴν Δικαιοσύνην. Τοῦτο καὶ μόνον ἂν κατορθώσῃ ὁ κ. Βεροῖόπουλος, ἀπέφυγε πάντα βόθρον· διότι ἡ Δικαιοσύνη εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περιστάσιν δύναται νά ἀρρωστήσῃ ἢ νά στραβοπατήσῃ, παρὰ ὅταν γίνῃ ἔρμαιον καὶ ῥυμολύκημα τῶν κομματικῶν ἐνδῶ τόπου. Ἄλλος σκόπελος δὲ αὐτὴν οὐδεὶς ὀφείσεται.

— Τὰ ἀπὸ τινος χρόνου δημοσιεύματα τινὰ περὶ τῆς ιδιότητος τοῦ παρ' ἡμῖν γυμνασιάρχου

κ. Παπαλουκά ἐν σχέσει αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἐφθασαν τῇ ἀληθείᾳ νά προκαλῶσι μειδιάματα οἰκτου πρὸς τοὺς γράφοντας καὶ τοὺς ὑποβολαῖς αὐτῶν· διότι ἡ ἐθελουσιαστικὴ ἢ τῷ ὄντι καὶ πραγματικῶς περιέστησαν εἰς κατὰστασιν ἀπαγορεύσεως, ἀδόντες παιδῶν καὶ ἐμβατήρια ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν δῆθεν. Τῆς θέσεως τοῦ κ. Παπαλουκά ἐν σχέσει πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἔσχον ἄμεσον πείραν πλεῖστον πικρῶν ἄλλου οἱ τελευταῖον κατ' αὐτῆς ἐκστρατεύσαντες εἰς Ἀθήνας μὲ ὄλα τὰ ἐφόδια τῆς πολεμικῆς, καὶ ὅμως ἐπανελάθοντες εἰς τὰ ἴδια κατασχόμενοι καὶ συνιστημένοι, ἀφοῦ καὶ μετὰ παρατήσεως προσέβησαν, ἦν ὅμως ἀνάνδρως καὶ ἰκετευτικῶς ἐζήτησαν νά τοῖς ἐπιστραφῇ ἅμα ὡς εἶδον ὅτι προθύμως ὅλ' ἐγένετο αὐτῇ ἀποδεκτῆ.

Ἄς συνετιθῶσι λοιπὸν ἐκ τῶν ἄχρι τοῦδε παθημάτων τῶν οἱ ἄφρονες, καὶ ἀπ' οὗ δὲν ἔχουσι κόκκον φιλοτιμίας, ἀς μὴ καθιστῶσι τοῦλάχιστον ἑαυτοῦ γελοιοτέρους ἢ ὅσον ἄχρι τοῦδε ἐγένοντο, ἀποδίδοντες σημασίαν τίτλου ἀντιπροσωπείας εἰς ἐν κρυπτογραφικὸν λεξικόν! τὸ ὅποιον οὐδεὶς τῶν ἰδιωτῶν κωλύεται νά ἔχῃ μὲ δαπάνην τριῶν δραχμῶν! Τὰ ἀνούσια ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσια τοῦτοις ληρήματά τῶν οὐδεμίαν ἄλλην αἰσθησὴν ἐμποιοῦσιν εἰμῆ προσθέτουσιν εἰς μίαν ἄλλην ἀπόδειξιν τοῦ τελευταίου παθήματός τῶν. Ὁ κ. Παπαλουκάς ζῶν ἐπὶ τρικονομίᾳ ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ συμπεριφερόμενος ὅπως συμπεριφέρεται ἐν τῇ ἰδιωτικῇ καὶ τῇ δημοσίῳ βίῳ του δὲν εἶναι δυνατὸν νά ἔχῃ ἔχθρους· διότι πρὸς πάντας καὶ πάντοτε εἶναι εὐεργετικὸς· ἀλλ' ὅμως ἀγνώμονας καὶ φθονερούς· ἴσως θὰ ἔχῃ νά ἐπιδείξῃ ὄσους οὐδεὶς ἄλλος· καθ' ὅσον οἱ σήμερινοι καιροὶ φέρουσι δυστυχῶς τοῦτο πρὸ πάντων τὸ χαρακτηριστικὸν τὸ σπειρεῖν εὐεργετῶν καὶ θερίζειν ἀγνομοσύνην. Τοιοῦτος δὲ ὢν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν εἶναι εἰς εὐεργετικώτερος καὶ ἐν σχέσει τῆς κραταιᾶς φιλίας του πρὸς τὸν ἐξοχὸν συμπολίτην του, καθ' ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον δύναται νά ἐπαρῆ εἰς τὰς ἀξιώσεις χαμαιλεόντων τινῶν καὶ ἐκμεταλλεῶν ἐπασχόντων. Διὰ τοῦτο εὐθαρσῶς δύναται νά προκαλέσῃ ἔστω καὶ ἓνα μόνον, ἐν οὗτοις ἐποίησε νά μισῇ τὸν Τρικούπην, ἐνῶ πρῶτερον τὸν ἠγάπα καὶ ἦτο φίλος του.

Ἄς παύσωσι λοιπὸν οἱ ναυαγοὶ κρᾶζοντες καὶ κινῶντες τὴν ἀνάγκη, μὴ ῥιγδαῖος κατ' αὐτῶν ἐπέβη χειμῶν. Λαμβάνοντες δ' ὄψιν ὅτι τὸ πικρὸν τῆς ἀνοχῆς αὐτῶν, ὅπερ ἐν χειρὶ κρατεῖ ἐκεῖνος, ἐν ἐσχάτως ἐγώσταν, ὑπεροπληρώθη ἐκ τῶν πικριῶν καὶ τῶν σκινδάλων, τὰ ὅποια πανταχοῦ ὅπου καὶ ἀν ἐπάτησαν, περιεργόμενοι ἀπὸ ἐδάφους εἰς ἐδαφος, ἐδημιούργησαν ἕνεκα τῆς ἀφροσύνης καὶ μοχθηρίας τῶν. Ἄς μὴ λισμεῖσιν δὲ οὐδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν ὅτι εἶναι ἀπόβλητοι τοῦ πατρίου ἐδάφους διὰ τὸ ἀνοικονόμητον καὶ ζημιώδες αὐτῶν, καὶ ὅτι ἂν δὲν δύνανται παρὰ καὶ ἐνταῦθα νά ποιήσωσι τὰ αὐτὰ, ὡς δυστυχῶς ἤρξαντο τοῦ καταστρεπτικοῦ τῶν ἔργου, ἀφεύκτως θὰ ἴδωσιν ἐξολισθαίνουσαν τῶν ποδῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἐδαφος τοῦτο, ὑπερ ἐξ ἑλέους καὶ πρὸς ψωμισμὸν τῶν ἐδόθη αὐτοῖς γενναιοφρόνως, καὶ ὑπερ εἶναι ὁ τελευταῖος σταθμὸς, μεθ' ὃν ἀναμένει αὐτοὺς πνιχρὰ καὶ ἀνεπαρκὴς δικολαβία. Κ.

— Συνέβη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα γεγονός τι ἀθθέντικόν, ὅπερ θεωροῦμεν ἄξιον ἀναγραφῆς, διότι πρῶτην ταύτην φοράν ἐν Πάτραις τὸ νομαρχικὸν κατὰστασιν παρουσιάσεν τοιαύτην ὄψιν, ἥτις πρὸς τοῖς πολλοῖς ἄλλοις, τὰ ὅποια τεκμηριαῖ ἐνδεικνύει ἐνεργέστατα κατὰ πόσον ἐπιβάλλει ἡ ἐν αὐτῷ διαμένουσα ἀρχή. Ἐδὸ ὑπάλληλοι τῆς Νομαρχίας, εἰς μεγαλόσημος γραμματεὺς καὶ πρῶτην ἐπαρχος, καὶ ὁ ἕτερος γραφεὺς τῆς Νομαρχίας συνεπλάκησαν ἐντὸς τοῦ νομαρχακαταστήματος καὶ ἦλθον εἰς χεῖρας, παρευρισκόμενοι ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κ. Νομάρχου. Τὰ ξυλοκοπήματα καὶ οἱ γρόνοι ἐπιπτον ῥιγδαῖοι, τοῦ μὲν γραμματέως ἀποκαλοῦντος, τὸ νομαρχικῶν

κατάστημα πορείων, ως λέγεται, του δε γραφείω διαδικουμένου τῆς ὑπόκληψιν τοῦ καταστήματος. Οἱ ἐν τῷ καταστήματι παρευρεθέντες διάφοροι πολῖται δι' ὑποθέσεις των, ὡς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπιδὸν τοῦ γραφείου, εἰς μάτην ἠγωνίζοντο νὰ διαλύσωσι τὴν συμπλακὴν, ὅτε ἀφ'ἑνὸς ἐθεάθη καὶ ἐγχειρίδιον, πρὸ τῆς θέας τοῦ ὁποίου ἀπεσώθη ὁ γραμματεὺς ἢ γειτονία σύμπασα ὡς καὶ τὰ κάτω καὶ ἄνω τῆς Νομαρχίας ἐγένοντο ἀνάστατα· τὸ δὲ νομαρχιακὸν κατάστημα ἐπαρουσίαζε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν θέαμα ταβέρνας, ἐντὸς τῆς ἑποικίας πρὸ τοῦ ταβερνιάρχου ἐξυλοκοποῦντο καὶ ἐγρονθοκοποῦντο οἰνοβαρεῖς θαμῶνας. Ἔστω καὶ τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις μικρὸν ἀπόδειγμα τῶν ἐξ ὧν ἐκπορεύεται ἡ εὐκλασία καὶ τάξις τῶν διοικουμένων. Κ.

— Δὲν ἔχουσιν ἀκριβεῖς τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίαις γραφέντα περὶ τῆς συμπλοκῆς τῆς κατὰ τὴν νύκτα τῆς 20 λ. μ. γενομένης μεταξὺ τοῦ χωροφύλακος Ἐλευθ. Φραγγούλη καὶ τοῦ πολίτου Α. Καρθούνη, καθὼς ὁ πρῶτος δοῦς τὴν ἀφορμὴν ἢ ὁ Καρθούνης, προκαλέσας τὸν χωροφύλακα καὶ ἐξυβρίσας αὐτόν, ὅστις διὰ τοῦτο καὶ ἐράπισε τὸν πολίτην. Τοῦτο θεωρῶν προσβολὴν τοῦ ὁ Καρθούνης καὶ μὴ ἐννοῶν ν' ἀπέλθῃ ἐκεῖθεν ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἐξήγαγε πιστόλιον καὶ ἐπυροβόλησεν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν χωροφύλακα, ὅστις τότε, καίτοι φέρων βαρὺ τραῦμα κατὰ τὸν δεξιότερον πόδα ἐκ τοῦ πυροβολισμοῦ ὃν ὑπέστη, ἐξήγαγε τὸ ξίφος καὶ κατεδίωκε τὸν πυροβολήσαντα, ὅτε οὗτος κάμπτων τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ σταματᾷ, πυροβολεὶ ἐκ δευτέρου τὸν τραυματιᾶν χωροφύλακα καὶ τὸν πληγόνει εἰς τὸ στήθος· μετὰ τὸν δευτέρου τοῦτον πυροβολισμὸν ἀπέλθον ἀνενόχλητος. Τὰ ὀλίγα ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὁ ἀρτι-Ἰδρυοὶς ἐνταῦθα Σύλλογος τῶν Ἰταλῶν τῆς ἀλληλοφιλίας ἀβικτώρ Βιμμανουῆλος ἐπανηγήρῃσεν τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 20 Ἰουλίου, δι' ἧς ἐωρτάζεται ἡ εἰσοδος τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ρώμην. Οἱ ἑταῖροι ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ἐνθουσιασμῷ παρεκάθησαν τὴν ἑσπέραν εἰς κοινὸν δεῖπνον ἐν ᾧ ἐγένοντο πολλαὶ προπόσεις καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα.

— Ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία εἰς τὰ παρ' ἡμῶν περὶ ἀκαρθασίων καὶ σκουπιδιῶν γραφέντα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀπῆντησεν εὐγλωττότατα ὡς ἐξῆς: Ἰδρυσε καὶ δευτέραν, ὡς εἶπεν, σκουπιδικὴν ζώνην περὶ τὴν πόλιν, διότι ἴδωμεν ὅτι νέαι σωροὶ ῥίπτωνται εἰς μέρη τῶς ἐλεύθερα π. χ. εἰχόμεν μίαν ζώνην εἰς ἀκτίνα μικρὰν ἀπὸ τοῦ ἐξωκλήσιου Ἁγίου Ἰωάννου, ἥδη σχηματίζεται ἕτερον ὄλιγον ἀπωτέρω καὶ βορείωτερον, εἰς τὴν ὁδὸν Ψαροφάτου, ἐκεῖ παρὰ τὰ κτήματα τῶν κ. κ. Ρούφων.

— Ἀξιοπερίεργος λαθρεμπορία ἐτελεῖτο ἐν τῷ ἐνταῦθα ταχυδρομείῳ ἀποκαλυφθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Στεφανοπούλου, ὅστις ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Τέσσαρες ὀγκώδεις φάκελλοι, προερχόμενοι ἐξ Ἐυρώπης ἐμελλον νὰ ἀποδοθῶσιν ὡς ἐπιστολαὶ πρὸς ὃν ἐπεγράφοντο, καὶ ὅστις εἶναι ἔμπορος ἐνταῦθα. Ὁ κ. ὁμοῦ Στεφανόπουλος ὑποπτεῖται ὅτι οἱ φάκελλοι οὗτοι δὲν ἐνέκλειον ἐπιστολάς, ἀλλὰ ταμιέλλας δὲν ἐνέκρινε τὴν παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὸν ἐπιγραφόμενον, ἀλλὰ ὑπέβαλε γινώμην νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ τελωνεῖον, ὅπως ἀποσφραγισθῶσιν ἐκεῖ. Ὁ τελωνὴς ἀποσφραγίσας εὗρε τῷ ὄντι ταντέλας, καὶ κατελόγησεν εἰς τὸν ἔμπορον ποινὴν τριακοσίων δραχμῶν. Γενομένης δὲ ἀναθεωρήσεως τοῦ ἐν τῷ ταχυδρομείῳ πρωτοκόλλου εὐρέθη ὅτι ἐκτὸς τῶν τεσσάρων τούτων φακέλλων διέβησαν ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου εἰς τὸν αὐτὸν ἔμπορον καὶ προγενέστερον τεσσαράκοντα ἄλλα. Διὸ ἦλθεν χθὲς ἐκτακτος ἀπεσταλμένος ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ὁ κ. Ἀβεντινὸς ὅπως ποιήσῃ βιθυτέρως ἐρευνᾶς περὶ τῆς σπουδαίας ταύτης καταχρήσεως,

ἧτις ἐλάμβανε χώραν παρὰ τῷ ἐνταῦθα ταχυδρομείῳ. Κ.

— Ὁ ἱεροκλήρῃς κ. Ἰλλίας Βλαχόπουλος δαιλῆσει τὴν προσοχὴν Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Ἀνδρέου

Ἀξιότιμος κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Παρακαλῶ καταχωρίσατε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἀξιολόγου ἡμῶν Ἐφημερίδος τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν, πρὸς τὰ γραφέντα ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ τοῦ «Φορολογουμένου» ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάν. Π. Χαραλάμπη.

Οὐδέποτε ὑπέσθην, ὅτι ὁ κ. Χαραλάμπης ἤθελεν ἀντλήσει τόσον μέγα θάρρος, ὥστε νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ ἀτυχὲς ἐπεισόδιον ὃ ἠκολούθησε μεταξὺ ἐμοῦ, αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Δ. Γ. Σχιζῆ, διότι ἐκ τῶν ἐπομένων, ὁ ἀναγνώστης θὰ πεισθῇ, καθὼς καὶ ὁ κ. Χαραλάμπης, ὅτι ἦτο προτιμωτέρα ἡ σιωπὴ.

Ἐγὼ, κ. Χαραλάμπη, δὲν ἐγενόμην Νέστορ τοῦ κ. Σχιζῆ, ὅστις ὦν πολὺ ἀρχαιότερος ἡμῶν ἔμπορος, κέκτηται περισσῆς νοημοσύνης, ἐπιζητοῦ ἐμπορικῆς πείρας καὶ ἐκτάκτου ἱκανότητος, ἀλλ' ἐγενόμην Νέστορ τοῦ ἰδίου μου συμφέροντος, ὅπερ ἤξεύρω νὰ προστατεύω κατὰ πάσης ἐπιδρομῆς, ὅσον ἔστι μοι ἀνθρωπίνως δυνατόν. Λέγω ὅτι ἐγενόμην Νέστορ τοῦ ἰδίου μου συμφέροντος, διότι ὡς καλῶς γινώσκετε ἐν τῇ παρ' ἡμῶν ἀγορᾷ τῶν ἑκατὸν χιλιάδων λιτρῶν σταφιδοκαρπῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σχιζῆ καὶ διὰ τοῦ κ. μεσίτου Θ. Γκιζοῦρη ἐνεχόμεν κατὰ τὸ ἡμῖς καὶ ὁ ὅρος ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἠγοράσθη, ὡς δύναται νὰ θεβαιώσῃ ὁ μεσίτης, ἦτο ποιότης ἀποθικῶν Πατρῶν καλῆ, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπληρώθη κατὰ δραχ. 5 πλειότερον τῆς γενικῆς τότε τιμῆς. Λοιπὸν ἀκούσατε τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐπεισοδίου τούτου, ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι καταστήτῃ μαῆλλον προσεκτικὸς, καὶ ὀλίγον τι συνεσταλμένος.

Ἀρξάμενης τῆς παραλαβῆς τοῦ σταφιδοκαρπῶν σας ἐγὼν ἐρειδόμενος ἐπὶ τῆς στενοτάτης μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ κ. Σχιζῆ φιλίας, ἅμα δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἠθικότητος καὶ ἱπποτισμοῦ, οὐδεμίαν εἶχον ἀμφιβολίαν ὅτι δὲν θὰ φανίτε συνενεπεῖς εἰς τὰ ὑποσημμένα, καὶ συνεπῶς δὲν ἐσπεύσα νὰ μεταβῶ καὶ παρατηρήσω τὴν ποιότητα τοῦ παραδιδόμενου σταφιδοκαρπῶν σας. Τὴν ἐνεκάτην ὁμοῦ προῖτην ὥραν, ἐκ συμπτώσεως μᾶλλον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ προθέσεως, μετέβην μετὰ τοῦ κ. Σχιζῆ εἰς τὴν στίβαν μας, ἐνθα παρ' ἐλπίδα παρατηρήσαμεν, ὅτι ἡ ποιότης τοῦ σταφιδοκαρπῶν σας, δὲν ἦτο πῶς συμφωνοῦ μετὰ τὰ συμφωνημένα. Ἐγὼ δὲ προσεκτικότερος γενόμενος ὑποπτεῖσθην, ὅτι ὁ σταφιδοκαρπῶν σας οὗτος ἐμπειρεῖχε καὶ σταφιδοκαρπῶν κάμπου, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμων νὰ θεβαιώσω τούτο τῷ κ. Σχιζῆ, τὸ μὲν, διότι ἡ ὑπόνοια αὕτη ἤθελε προσβάλλει ἰσχυρῶς τὴν μεταξὺ σας φιλίαν, τὸ δὲ, διότι ἐπόθουν νὰ πλανῶνται μᾶλλον οἱ ὀφθαλμοὶ μου. Ἐν τούτοις ἦμιν τεθορυβημένος καὶ ἀνήσυχος καὶ ἐσκέφθην νὰ τρέξω ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ἐργασιῶν σας, καὶ κατὰ καλῆς μου τύχης δὲν ἐκοπίσασα πολὺ, ὅτε ἐβράδυνα ν' ἀνακαλύψω ὅτι ἠρξίστατε ἀγοράζοντες καὶ κάμπου· ἅμα ὡς περὶ τούτου ἐθεβαιώθην ἄνευ ἐλαχίστου ἐνδοκισμοῦ, ἐσπεύσα εἰς συνάντησιν τοῦ κ. Σχιζῆ, καὶ τῷ ἀνακοινῶν τ' ἀποκαλυφθέντα, προσθεῖς συγχρόνως ὅτι ὁ σταφιδοκαρπῶν οὗτος μὴ ὦν ὅπως ἐσυμφωνήσαμεν δὲν εἶναι παραληπτέος. Κατὰ συνέπειαν ὁ κ. Σχιζῆς παραλαβὼν καὶ ἕτερος σταφιδοκαρπῶν, ὅπως βασισμώτερον ἀποφασίσῃ καὶ δικαιολογηθῇ ἀπέναντι τοῦ φίλου τοῦ κ. Χαραλάμπη, καὶ πεισθεὶς περὶ τοῦ στενοτήριος φωνάζοντος δικαίου του, ἀπεφάσισε τὴν ἐγκατάλειψιν.

Περὶ τοῦ ὅτι ἂν εἴχομεν ἢ οὐ δίκαιον νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸν σταφιδοκαρπῶν σας, εὐτυχῶς μὲ ἀπληλλάξατε τοῦ κόπου νὰ δικαιολογηθῶ, καθὼς ὅσον ἔρχομαι μόνον εἰς τὴν ἡμετέραν μαρτυρίαν ἣν ὀη-

μοῖα ἐκνήγκαστε, τοῦ ὅτι ἦτον ἡ ἀχρευστέρας ποιότης Πατρῶν, καθὼς παρελθούσα ἀπὸ δυτικῶν μεσημβρινῶν μέρη, ἦτοι ἀπὸ τὰ Βραχελίκα, εἶναι φέτος παράγαγον τὴν ἀθλιεστέρην ποιότητα Πατρῶν. Πῶς, κ. Χαραλάμπη, ἀπεφάσισατε νὰ παραδώσῃτε τοιαύτην ὡς ἐλέγετε ἀχρεῖαν ποιότητα Πατρῶν, ἀφοῦ εἴχατε συμφωνήσει καὶ ὑποσχεθῆ νὰ παραδώσῃτε καλὴν πατρινὴν σταφίδα, ἐφ' ᾧ, ὡς ἐρρήθη καὶ ἐπληρώθητε κατὰ δραχ. 5 πλειότερον τῶν τρεχουσῶν τιμῶν; ἢ φρονεῖτε, ὅτι οἱ φίλοι δὲν ζεσινερίζονται ἀν ταῖς παραδώσῃτε ποιότητο ἄλλοιαν, παρ' αἷαν ἐσυμφωνήσατε; Κατόπιν τούτου εἶναι περιττὸν νὰ εἶπω, ὅτι ἀφορμὴ τῆς ἐγκαταλείψεως δὲν ἦτον ἡ ἐπιπτώσις τιμῶν, καθὼς ὅσον μάλιστα τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ μετὰ τὴν ἰδίαν τιμὴν ἠγοράσαμεν τὴν ἀποθήκην τοῦ κ. Ἁλ. Θωμοπούλου καὶ τὴν παρελάβομεν. Ἀλλὰ διὰ νὰ χρησιμεύσω καὶ πρὸς ὑμᾶς ὀλίγον τι ὡς Νέστορ, δὲν θεωρῶ ἀπὸ σκοποῦ νὰ κάμω καὶ ἡμῖν καὶ τῷ κοινῷ γνωστὸν, τὸ τί εἶπον τῷ ἀξιότιμῳ καὶ ἐκλεκτῷ τούτῳ συμπολίτῃ ἡμῶν.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποθικῶν κ. Θωμοπούλου, ὡς αὐτοπροσώπως ἐπεσκέφθην, τῷ εἶπον τὰ ἐξῆς: κύριε Θωμοπούλε, δὲν ἔχω τοσαύτην πεποίθασιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, ὅσην ἔχω πρὸς τὴν ἰδικὴν σου τιμιότητα καὶ ἀκεραιότητα καὶ φρονῶ ὅτι εἶχον δίκαιον νὰ εἶπω τούτο χωρὶς ποσῶς νὰ τὸν κολακεύσω, διότι τὴν ἐκτίμησιν μου ἐδικαίωσαν τὰ πράγματα.

Ἦδη ἐπέρχετο ἡ σειρά σας εἰς τὰ νὰ μὲ ἐρωτήσῃτε πόθεν ἐθεβαιώθην ὅτι ἠγοράσατε κάμπου, καὶ σὰς ἀπαντῶ.

Ἦγοράσατε σταφιδοκαρπῶν Κάμπου παρὰ τοῦ Κωνστ. Θεοφανοπούλου ἔμπορου κατοικοῦ Πατρῶν, τὸν ὁποῖον κάμπου μετὰ τὴν ἡμετέραν ἐγκατάλειψιν τῆς παρ' ἡμῶν ἀγορασθείσης σταφίδος, ἐγκατελείψατε καὶ ἡμεῖς, συνεπῶς ὁ κάτοχος τοῦ ἐν ἀποθήκῃ σταφιδοκαρπῶν Κάμπου διαμαρτυρήθη κατὰ τοῦ Θεοφανοπούλου ἀνομινοῦ νὰ παραλάβῃ, καὶ ὁ Θεοφανόπουλος στενοχωρηθεὶς παρέλαβε μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν δύο κάρρα μόνον καὶ παρητήθη κοινοποιήσας διὰ κλητῆρος ἀντιδιαμαρτυρησιν, ἐν ᾧ ρητῶς καὶ σαφῶς λέγει, ὅτι τὸν σταφιδοκαρπῶν τούτου εἶχε μεταπωλήσει πρὸς τὸν Ἰωάννην Χαραλάμπη. Τὴν ἀντιδιαμαρτυρήσιν ταύτην φυλάττω ἀσφαλῶς ἐν τῷ γραφεῖῳ μου ὅπως χρησιμεύσῃ πρὸς βεβαιώσιν πάσης ἀμφιβάλλοντος καὶ ἡμῶν ἀκόμη. Κατόπιν τούτων δὲν πιστεύω ν' ἀξιοῖτε κρείττονας ἀποδείξεις, φίλε κ. Χαραλάμπη.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ διατριβῇ σας, κακῶς ποιῶντες ἀναφέρετε καὶ τὸν ἐπίσημον καὶ ἀξιοσεβαστὸν ὄντων κ. Βάρφ καὶ Σα μὲ ἀναγκάζετε νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ κοινῷ καὶ τοῖς κ. Βάρφ, κατὰ τὸ ἐπομένον, ὅπερ ἀνεκάλυφα κατὰ τὴν πορείαν τῆς ἰχνηλοσύνης μου ἐπὶ τῆς μεταξῶν ὑποθέσεως.

Οὐδαί, κ. Χαραλάμπη, φιλονεικῶ τὴν μεγάλην πείραν, ἐντιμότητα καὶ αὐστηρότητα τῶν διευθυνόντων τὸν μέγαν τεῦτον καὶ ἀρχαῖον ἐν τῷ τόπῳ μας Ἐμπορικὸν εἶκον, ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μου νὰ μὴ παραδεχθῶμεν ἐλοκλήρωσιν, ὅτι καὶ οὗτοι εἰσὶν ἀλάνοαστοι. Καὶ ἀποδείξις τῆς ἀληθείας ταύτης εἶναι, ὅτι ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ἔμπορος τις ἀγοράσας ἐν γνῶσει κάμπου ἐμὴς ἀποθήκης πρὸς δραχ. 164 καὶ τὰ καριότικα ἰδικά του, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν διὰ κάρρων, ἐκομμε ἕνα μικρὸν promenade μετὰ τὰ κάρρα ταῦτα μέχρι τῆς ἀποθήκης του, καὶ ἐκεῖθεν τὰ ἴδια ταῦτα κάρρα, χωρὶς νὰ ριθῇ οὐδὲ εἰς κόκκος Πατρινοῦ σταφιδοκαρπῶν, ὠδήγησεν εἰς τὴν στίβαν τῶν κ. Βάρφ ἐνθα παρελήθη ὡς σταφιδοκαρπῶν Πατρῶν καὶ ἐπληρώθη, ἀν καλῶς ἦμαι πληροφορημένος, πρὸς δραχ. 175. Καὶ ἂν οἱ κ. Βάρφ ἔχουν τὴν περιέργειαν νὰ μάθωσι τὰς λεπτομερείας δὲν ἔχω τὴν παραμικρὰν δυσκολίαν νὰ ταῖς ποιήσω γνωστέας.

Λέγετε κ. Χαραλάμπη, ὅτι δὲν κτετέδχθητε νὰ μᾶς ἐξαναγκάσῃτε (διὰ τῆς νομίμου θεβαιώσεως) ἀ-

δου) όπως παραλάβωμεν τὸν σταφιδοκαρπὸν σας, καὶ νομίζω ὅτι ἐπράξατε ἀσύγνωστον σφάλμα, προκειμένου μάλιστα περὶ ἀδίκου ἐγκαταλείψεως καὶ ἐπικινδύνου δυσφημίσεως τῆς ἀποθήκης σας. Τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ ὅτι τὸ συμφέρον σας ἀπῆται, καὶ ἰδίᾳ τὸ ἠθικόν, ἵνα ἐπιμείνητε καλοῦντες ὅλους τοὺς ἐμπειροτέρους σταφιδογνώστας, ὅλην τὴν Πάτραν ὅπως μᾶς ἀναγκάσετε νὰ παραλάβωμεν τὸν σταφιδοκαρπὸν σας καὶ ἱκανοποιηθῆτε. Τοσοῦτο μᾶλλον ὠφείλατε νὰ τὸ πράξητε, καθόσον ἡ ὑπόθεσις αὕτη τῆς νοθείας λαβοῦσα εὐρείας διαστάσεις ἐν τῇ ἀγορᾷ μας ἀπειλεῖ ν' ἀφομοιωθῇ τὴν τιμὴν τοῦ σταφιδοκαρποῦ Πατρῶν μετὰ τὴν τῶν Ἐπαρχιακῶν, καὶ ν' ἀφανισθῇ φήμην τῆς καλῆς ποιότητος πρὸ ἑκατοστιάς ἐτών ἀποκτηθεῖσαν ἐν τοῖς τόποις τῆς καταναλώσεως. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ ζήτημα καταστᾶ κοινωνικόν, καὶ ὀφείλου νὰ μεριμνήσουν συντόμως οἱ τῆς περιφερείας Πατρῶν σταφιδοκτήμονες, ὅπως προλάβωσι τὸν μέγαν τῆς ζημίας τῶν κίνδυνον.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἄκρας ὑπολήψεώς μου
 Πρὸς ὑμᾶς
 Δ. ΔΑΡΑΣ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ.

Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Περιοδικῷ «Παρνασσός» καὶ εἰς ἰδιαιτέρον φυλλάδιον κατὰ μετὰφρασιν τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Λεων. Κανελλοπούλου τὸ ἐκ τῶν ἀρίστων δραμάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά Ἰοῦ «Ἡ Σύζυγος τοῦ Κλάδου». Ἡ μετὰφρασις εἶναι ἀκριβεστάτη καὶ λίαν ἐπιτυχής, μεταδίδει δὲ πιστῶς καὶ διὰ γλώσσας καλλιτέστης τὰς ἰδέας τοῦ ἔργου, ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ μετὰφρασις ἐξισοῦται πρὸς τὸ πρωτότυπον. Τοῦτο μαρτυρεῖ περὶ τῆς περὶ τὸ μεταφράζειν ἱκανότητος τοῦ κ. Λεων. Κανελλοπούλου, ὅστις ἐγένετο ἤδη γνωστός, ὡς κάλλιστος λογογράφος καὶ ἐξ ἄλλων αὐτοῦ ἔργων, πολλὰ δ' ὑπισχέεται περὶ τῆς ἐν τῇ φιλολογίᾳ ἐπιδόσεώς του, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ θεραπεύων αὐτὴν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου, ὅπερ καὶ τῷ εὐχόμεθα.

Οἱ περὶ τὰ νομικὰ ἀσχολούμενοι γνωρίζουσι τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν ἀξίαν τῆς συλλογῆς τῶν Ἑλληνικῶν νόμων ἣν ἐπεχείρησεν ὁ κ. Θ. Ν. Φλογαίτης ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἰκαστικοὶ νόμοι». Εἰς αὐτοὺς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἐξεδόθη τῆς συλλογῆς ταύτης εὐετῆρον Συμπλήρωμα, περιλαμβάνον τὰ μὴ περιληφθέντα ἐν τῷ πρώτῳ συμπληρωματικῷ κανονιστικῷ διατάγματι τοῦ ἔτους 1888, τὰ κατόπιν κανονιστικὰ διατάγματα ἕως τέλους Μαΐου 1889 καὶ τοὺς κατὰ τὴν τρίτην τακτικὴν σύνοδον τῆς βουλῆς καὶ τὴν ἐφετεινὴν ἐκτικτὸν σύνοδον ψηφισθέντας νόμους, προσέτι δὲ τὰς ἐρμηνευτικὰς ὁδηγίας τοῦ περὶ χαριστήμου νόμου καὶ πίνακας δύο, ἀλφαριθμητικῶν καὶ χρονολογικῶν τῶν ἐν τῇ ὅλῃ συλλογῇ περιεχομένων νόμων καὶ διαταγμάτων. Εὕρεσκειται παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστοῦ καὶ τιμᾶται δραχ. 6.

Ἐξεδόθη ἐκ τῶν τυπογραφεῖων τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδότου Σ. Κ. Βλαστοῦ «Λεξικὸν κρυπτογραφικόν» λίαν ἐπιμέθρον δυνάμενον νὰ ἐπαρκῆσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς μουσικῆς ἀλληλογραφίας ἢ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως. Εὕρεσκειται παρὰ τῷ ἐκδότῃ καὶ τιμᾶται δραχ. 2, δεδεμένον δὲ δραχ. 2 5/10.

Ὁ πρῶτος ἡμῖν Διευθυντὴς Λυκείου κ. Δημ. Κουτσουλόπουλος συνέταξε καὶ ἐξέδοτο εἰς τεῦχος ἐξ 99 σελίδων σειράν χρησίμων μαθημάτων ὑπὸ τὸν τίτλον «Στοιχεῖα φυσιογραφίας», περιέχον τὰ στοιχεῖα τῆς Φυσιολογίας, ἥτοι Ἀνθρωπολογίαν, Ζωολογίαν, φυτολογίαν, ὄρνιθολογίαν καὶ γεωλογίαν, μετὰ πολλῶν εἰκόντων, διὰ τὰ Δημοτικὰ σχολεῖα, κατὰ τὰς ὁρμὰς ἀρχαῖς τοῦ κρατούντος ἤδη ἐν αὐτοῖς ἐκπαιδευτικῷ συστήματι. Τιμᾶται λεπτῶν 80.

— Γεωργίου Δροσίνης «Παραμύθια» πρὸς ἀνάγνωσιν ἐν τῇ Α' τάξει τῶν Δημοτικῶν σχολείων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργείου. Ἐξεδόθησαν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ ἐκδότου κ. Γεωρ. Κασδῶνη καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ λεπτῶν 80, ἐπὶ δὲ ἐκλεκτοῦ χάρτου δραχ. 1,50. Κάλλιστον ἀνάγνωσμα διὰ μικρὰ παιδία, διότι καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ καὶ τὸ ρεῖον ἦρος καὶ ἡ ἀπλὴ ἀλλ' οὐχὶ χυδαία γλώσσα σαγηνεύουσι τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας καὶ ἐμβάλουσι αὐτοὺς τὴν ἔρεσιν τῆς φιλομαθείας. Ὡς τοιοῦτον τὸ ἔργον τοῦ κ. Δροσίνης τὸ συνιστᾶμεν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους.

— Ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ ἐξεδόθησαν τὰ ἐπόμενα διδασκτικὰ Βιβλία: «Σκηνογραφίαι ἐν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» ἔκδοσις δευτέρα: τιμᾶται δραχ. 1,25.—Πρακτικὴ Γραμματικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, κατὰ τὸ νέον ἐκπαιδευτικὸν σύστημα πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὑπὸ Α. Γ. Κωστοπούλου, τῆς Διευθυντοῦ προτύπου σχολείου. Τιμᾶται δραχ. 1,20.—Νέον Μεθοδικὸν Ἀλφάβητῶν μετ' εἰκόνων ὑπὸ Μ. Ι. Βρατσάνου πρῶτον Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου Ἀθηνῶν καὶ Ἀνδρέου Κοκκινάκη, ἀριστοβαθμοῦ Δημοδιδασκάλου. Ἐκδοσις τετάρτη, βελτιωθεῖσα. Τιμᾶται λεπτὰ 60.

— Κάλλιστος καὶ πληρέστατος «Ἀτλας Γεωγραφικὸς» ἐξεδόθη ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδότου Σ. Κ. Βλαστοῦ, περιέχων πάντα τὰ ἐν τῇ ἐγκεκριμένῃ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου Γεωγραφία τοῦ κ. Ἀντ. Ι. Ἀντωνιάδου περιεχόμενα, εἰς δὲ τὰ ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, παρθεναγωγείων καὶ Γυμνασίων. Ἐν τῷ Ἀτλαντῇ τούτῳ ἐμπεριέχονται 22 Γεωγραφικοὶ πίνακες, μετ' ἄκρας ἀκρίβειας καὶ φιλοκαλίας χαραχθέντες ὑπὸ Ἑλλήνων τεχνήτων, ὅστις προσέδωσεν εἰς τὸ ἔργον τοῦ τύπου ὅλας Ἑλληνικὸν καὶ κατέστησεν αὐτὸ βεβηλωμα πολύτιμον τῆς σπουδαζούσης νεότητος. Εὕρεσκειται παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Βιβλιοπώλαις καὶ τιμᾶται δραχ. 6.

— Ἰπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδότου κ. Γεωργίου Κασδῶνη ἐξεδόθη μικρὸν τεῦχος ἐκ σελ. 94 ὑπὸ τὸν τίτλον «Διηγήσεις ἀγωνιστοῦ ὁ σκηννογραφίαι ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, πρὸς ἀνάγνωσιν ἐν τῇ Α' τάξει τῶν δημοτικῶν σχολείων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργείου, ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνης. Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ἐκτίθενται διὰ γλώττης ἀπλῆς πλὴν καθηρευούσης αἱ κυριότεραι σκηνᾶί τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ ἐξεγείρῃ ἐνωρὶς εἰς τὰ παιδία τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος τῶν. Πωλεῖται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ λεπτῶν 80.

— Ἐκ τῶν καταστημάτων τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐκδότου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, ἤρξατο ἡ ἔκδοσις γεωγραφικῶν πινάκων εἰς μέγα σχῆμα πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν σχολείων καὶ ἵνα ἀναρτῶμενοι ἐπὶ τοῦ τοίχου ὦσι καταφανεῖς καὶ εὐκρινεῖς κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων, πρὸς μείζονα εὐκολίαν τῶν διδασκόντων καὶ τῶν μικρῶν διδασκομένων. Ἡδη ἐξεδόθη ὁ χάρτης τῆς «Ἀφρικῆς» ἄριστα κεχαραγμένον καὶ ἐπιμελῶς ἐκτετυπωμένον, τοῦτον δὲ θέλουσιν ἐπακολουθήσει ἄλλοι ἕτεροι χάρται.

— Μέρους δευτέρου τῶν Ὁρθογραφικῶν ἀσκήσεων, περιλαμβάνον τὰ περὶ ρημάτων παραγωγῆς καὶ συνθέσεως μέρη τῆς Γραμματικῆς ὑπὸ Ι. Καρακατσάνη, ἀφοριστοῦ τῆς φιλολογίας. Ἐκδοσις δευτέρα, ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταρρυθμισμένη. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ εἰς Ἀθήνας. Τιμᾶται δραχ. 1,25.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
Χ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ & Δ. ΠΟΥΡΝΑΡΑ
 οἰκία Φαρσῆ, κάτωθεν τῆς πλατείας Γεωργίου,
 πλησίον τῆς Ἐμπορικῆς Ἀσχολίας.

—ο—
Περιλαμβάνει
 1 ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ
 2 ΠΑΙΡΕΣ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ἢ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ὡς τὰ ἐν τοῖς Διδασκαλείοις προσηρτημένα καὶ
 3 ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟΝ

—ο—
 Προσελήφθησαν κατὰ τὸ ἤδη ἀρξάμενον Σχολικὸν ἔτος, ὅπως διδάξωσιν ἐν τῷ Λυκείῳ τούτῳ οἱ ἐξῆς καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι.

- 1 Παραγώτης Παύλος Καθηγητῆς,
 - 2 Δημητρ. Λαγαγιάννης διδάκτωρ τῆς Θεολογίας.
 - 3 Χαρίλ. Δημητρόπουλος Διευθυντῆς,
 - 4 Κωνστ. Γουμένης πρωτοβάθμιος ἀπόφοιτος τοῦ ἐν Ἑβτανήσῳ Διδασκαλείῳ καὶ φοιτητῆς τῆς φιλολογίας,
 - 5 Ἄθαρ. Κοσμάς δευτεροβάθμιος ἀπόφοιτος τοῦ διδασκαλείου Ἀθηνῶν, πτυχιούχος τοῦ ἐν Ἀθῆναις κεντρικοῦ Γυμναστηρίου καὶ τῆς Διευθυντῆς τοῦ Προτύπου τοῦ ἐν Ἠλείῳ Ζωγραφείου Διδασκαλείου,
 - 6 Δημητρ. Πουρνάρας Διευθυντῆς καὶ πρωτοβάθμιος τοῦ διδασκαλείου Ἀθηνῶν,
 - 7 Νικόλ. Μαυρῆς διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς,
 - 8 Χατζζόπουλος διδάσκαλος τῆς Ἰχθυογραφίας καὶ Καλλιγραφίας.
- Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦσι καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 8—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

ΜΝΗΜΟΣΤΗΝΟΝ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 16 τρεχ. μηνὸς τελοῦμεν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
 (ἰατροῦ)

καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους εὐαρεστούμενος νὰ ἐνώσωσι μετ' ἡμῶν τὰς δεήσεις τῶν ἐν τῷ Νεκροταφείῳ ὥρα 8 π. μ.

Ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια
 Ι. Δ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
 (Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω ὡς ἰδιαιτέρα προσκλησις.)

Τὸ ξυλεμπορικὸν Κατάστημα Α. Κ. Καλφαρέντζου μετεφέρθη ἀπὸ σήμερον ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ἀναστ. Ἀντωνιάδη (πρῶην Ἀδ. Σταμάτη) ἐν τῇ ὁδῷ «Καλαβρύτων.»

Ἐκλεκτὸς οἶνος λευκὸς μοσχάτος τσσαρῶν ἐτῶν, πωλεῖται εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου καὶ Θάνου Σ. Τσατσῶνη, ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἰωάννου Κοντανδριοπούλου πρὸς λεπτὰ 80 τὴν ὀκάν.

Πωλεῖται σταφιδάμπελος πρώτης ποιότητος εἰς θέσιν «Ὄβρυα» ἐκ στρεμμάτων 11 μετὰ ἐξοχικοῦ οἰκίσκου. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ ἀγοραστὴς ἀπευθυνθήτω πρὸς τὸν ἰδιόκτητην Γ. Πόλον.